

SYLLABUS

1. Puni naziv nastavnog predmeta:

ACELULARNI MIKROORGANIZMI

2. Skraćeni naziv nastavnog predmeta / šifra:**3. Ciklus studija:****4. Bodovna vrijednost ECTS:****5. Status nastavnog predmeta:** Obavezni Izborni**6. Preduslovi za polaganje nastavnog predmeta:****7. Ograničenja pristupa:****8. Trajanje / semestar:****9. Sedmični broj kontakt sati:**

9.1. Predavanja:

9.2. Auditorne vježbe:

9.3. Laboratorijske / praktične vježbe:

10. Fakultet:

Prirodno-matematički

11. Odsjek / Studijski program:

BIOLOGIJA/Eukacija u biologiji; Primijenjena biologija

12. Odgovorni nastavnik:**13. E-mail nastavnika:**

14. Web stranica:

www.untz.ba

15. Ciljevi nastavnog predmeta:

15.1. Ciljevi kursa jesu da se studenti upoznaju sa osobinama i ekologijom acelularnih organizama, njihovom osjetljivošću na fizičke i hemijske agense, izolacijom, kultivisanjem i identifikacijom virusa, kao i virusne infekcije.
15.2. Tokom praktikuma studenti će ovladati osnovnim tehnikama identifikacije i istraživanja virusa kao i modernim molekularnim virološkim metodama.

16. Ishodi učenja:

Nakon uspješno savladanog predmeta studenti će moći:

16.1. Nakon odslušanog i uspješno položenog kursa, a kroz predavanja, seminarski rad i vježbe student će proširiti znanja iz područja acelularnih mikroorganizama i vladati savremenim tehnikama izolacije, kultivisanja i identifikacije virusa.

17. Indikativni sadržaj nastavnog predmeta:

Opšte osobine acelularnih mikroorganizama (virusa, viroida, satelitni virusi, satelitne RNK) i priona, prionske bolesti. Ekologija acelularnih mikroorganizama. Djelovanje fizičkih i hemijskih agenasa na viruse. Odnos virusa i ćelije. Tipovi virusnih infekcija (litičke infekcije, perzistentne infekcije: latentne, hronične i spore virusne infekcije). Patogeneza virusne infekcije. Klasifikacija i nomenklatura virusa. Neke specifičnosti pri umnožavanju RNK i DNK virusa. Opće karakteristike glavnih porodica DNK i RNK virusa. Biljni virusi. Izolacija virusa, kultivisanje virusa i dokazivanje virusa u laboratorijskim životinjama, embrioniranim jajima, kulturi ćelija. Serološke metode u istraživanju virusa. Molekularne metode detekcije i identifikacije virusa i subviralnih patogena. Osjetljivost acelularnih mikroorganizama na fizikalne i hemijske agense. Metode uzgoja i prijenosa biljnih virusa, unutrašnji i vanjski simptomi virusne infekcije. Virusne stanične uklopine. Konzerviranje virusa.

18. Metode učenja:

Planirane su slijedeće aktivnosti uspješnog učenja: teoretska predavanja uz upotrebu vizuelnih nastavnih pomagala, konkretno iskustvo, promatranje i promišljanje, metoda izlaganja i razgovora, tehnika aktivnog učenja i aktivnog učešća i diskusije studenata na predavanjima i laboratorijskim vježbama i konsultacijama.

19. Objašnjenje o provjeri znanja:

Znanje i vještine ocjenjuju se kontinuirano u toku semestra kroz: parcijalni test -T1 i T2, kolokvij - K1 i K2 iz vježbi, završni ispit. Studenti su obavezni da pristupe svim oblicima provjere znanja tokom semestra. U toku praktičnih laboratorijskih vježbi vršiti će se kontinuirana provjera znanja kroz 2 kolokvija-testa. Kolokvij I i II se sastoji iz testa od po 15 pitanja (otvorena pitanja; pitanja sa višestrukim odgovorom, pitanja „tačno-netačno“ , prepoznavanje mikroskopskih preparata). Student može maksimalno osvojiti 7,5 bodova po kolokviju. Prvi kolokvij se organizuje nakon sedam odrađenih vježbi, a drugi poslije svih odslušanih vježbi.

Parcijalni ispit I obuhvata provjeru znanja usvojenih kroz predavanja (nastavne jedinice od 1 do 5).

Parcijalni ispit II obuhvata provjeru znanja usvojenih kroz predavanja (nastavne jedinice od 5 do 10).

Parcijalni ispit I i II su u pismenoj formi i sastoje se od po 40 pitanja. Student može maksimalno osvojiti 15 bodova na svakom parcijalnom ispitu.

U sklopu predispitnih obaveza student može raditi seminarski rad iz tematike sadržaja nastavnog predmeta koji predaje u pismenoj formi na pregled i ocjenu, i može ostvariti maksimalno tri boda. Prisutnost na predavanjima i vježbama se ocjenjuje sa maksimalno dva boda (predavanja i vježbe su obavezni). Na predispitnim aktivnostima student može maksimalno osvojiti 50 bodova.

Završni ispit se organizuje pismeno i usmeno i obuhvata cjelokupno gradivo. Uslov za izlazak na usmeni ispit je položen pismeni završni ispit. Pismeni završni test sadrži 60 pitanja, a student može maksimalno osvojiti 20 bodova. Položen pismeni ispit je osvojenih 50% bodova na testu. Na usmenom dijelu ispita student izvlači tri pitanja iz kompletnog gradiva, a svako pitanje nosi deset bodova. Usmeni ispit je položen ako student odgovori na sva tri pitanja tako da može osvojiti minimalno 18 ili maksimalno 30 bodova.

Maksimalan broj bodova koji student može osvojiti kroz pismeni i usmeni završni ispit je 50 bodova.

Da bi student položio predmet mora ostvariti minimalno 54 kumulativna boda od čega minimalno 28 bodova (10 na pismenom i 18 na usmenom) na završnom ispitu.

Sve testove na predmetu studenti polažu istovremeno čime je postignuta ujednačenost nivoa znanja koja se testira, kao i uslovi pod kojim student polaže ispit.

20. Težinski faktor provjere:

Ocjena na ispitu zasnovana je na ukupnom broju bodova koje je student stekao ispunjavanjem predispitnih obaveza i polaganjem završnog ispita, a sadrži maksimalno 100 bodova, te se utvrđuje prema sljedećoj skali: Prisutnost na predavanjima i vježbama 2 boda; Seminarski rad 3 boda; Kolokvij I i II 15 bodova; Parcijalni test I i II 30 bodova Predispitne aktivnosti ukupno 50 bodova i Završni ispit 50 bodova (28-50).

21. Osnovna literatura:

1. JURETIC, N., 2002: Osnove biljne virologije. Školska knjiga, Zagreb.
2. Zvizdić Š. Opća medicinska virusologija. (2002): Univerzitetski udžbenik. DES, Sarajevo
3. Jovanović T., Marković LJ., Virusologija. (2008): Medicinski fakultet, Beograd

22. Internet web reference:

--

23. U primjeni od akademske godine:

2016-17

24. Usvojen na sjednici NNV/UNV:

--